

Čís. 5679.

Udanie veku zvieraťa v dobytčom pase je skutočnosťou podstatnou pre totožnosť zvieraťa.

Správny komisár obce rovná sa čo do svojich úradných funkcií v obore obecného zriadenia starostovi obce.

(Rozh. zo dňa 22. septembra 1936, Zm III 139/36.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti J. P. pre zločin falšovania verejnej listiny podľa § 394 tr. z. zmätočnú sťažnosť obžalovaného čiastočne odmietol a čiastočne zamietol.

Z dôvodov:

Dôvodom zmätočnosti podľa § 385 č. 1 a) tr. p. sa predovšetkým vytýka, že udanie veku zvieraťa v dobytčom pase nie je podstatná skutočnosť, z ktorej by mohla niekomu vzísť právna ujma. Odvolací súd však správne dovodil tieto náležitosti skutkovej podstaty inkriminovaného zločinu; práve preto, že sa vek koňa dá prehliadnutím jeho chrupu kontrolovať, je pre totožnosť koňa podstatné, aby v pase naňho vystavenom bol jeho vek správne uvedený, lebo pri nesprávnom údají veku možno kryť pasom koňa iného, chrup ktorého zodpovedá veku v pase udanému. Možnosť právnej ujmy štátu pri kontrole totožnosti koňa podľa údajov pasu bola tedy daná a nesíde na tom, či sa pri kúpe koňa jeho vek zisťuje iným spôsobom než podľa údajov v pase.

Zúmyselnosť obžalovaného, popieraná týmže dôvodom zmätočnosti, bole správne dovodená v odvolacom rozsudku a stačí na jeho dôvody v tom smere poukázať. Keď obžalovaný na púhe udanie K. pozmenil údaj v pase už uvedený podľa pasu dřívejšieho bez toho, že by sa bol presvedčil, že je tento údaj nesprávny, alebo že by bol mohol z iného dôvodu predpokladať nesprávnosť dřívejšieho pasu, niet pochybnosti o zúmyselnosti jeho konania, aj keď nie je dokázané, že mal z falošného zápisu do pasu majetkový osoh; prípadný iný motív jeho konania zúmyselnosť nevyklučuje a rovnako je pre túto náležitosť trestného činu bezvýznamné, akým spôsobom sa dostal k funkcii vystavovateľa pasov. V týchto námietkach bola tedy zmätočná sťažnosť zamietnutá podľa § 36, odst. 1 nov. k tr. por. ako bezzákladná.

Nakoľko je však dôvod zmätočnosti podľa § 385, č. 1 a) tr. p. založený na tom, že obžalovaný nebol úradnou osobou v smysle zákonného čl. VII:1888, vychádza tu z predpokladu v rozsudkoch nižších súdov nezisteného, ako by bol okresným úradom vystavovaním dobytčích pasov poverený, kdežto odvolací rozsudok dovodil jeho úradné postavenie na tom zmätočnou sťažnosťou nenapadnutom základe, že správneho komisára obce, ktorým obžalovaný podľa zistenia v dobe činu bol, treba klásť na roveň čo do oboru jeho úradných funkcií

v obore obecného zriadenia so starostom obce. Zmätočná sťažnosť, uplatnená v tomto bode na nezistenom skutkovom predpoklade zvláštného poverenia je v smysle § 33, odst. 3 nov. k tr. por. zákonom vyľúčená.

Čís. 5680.

Ustanovenia § 42 tr. p. neplatia pre prevzatie zastupovania obžaloby poškodeným v opravnom pokračovaní proti rozsudku odvolacieho súdu.

(Rozh. zo dňa 22. septembra 1936, Zm III 289/36.)

Krajský súd v Banskej Bystrici v trestnej veci proti J. Z. pre zločin sprenevery odmietol v smysle § 32, odst. 1 por. nov. zmätočnú sťažnosť poškodenej E. M., zastúpenej opatrovníkom K. M., do rozsudku vrchného súdu v Bratislave z 28. januára 1936 a uviedol v dôvodoch svojho rozhodnutia toto:

Proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol obžalovaný úplne oslobodený, podalo vrchné štátne zastupiteľstvo zmätočnú sťažnosť, ale dňa 13. marca 1936 od nej upustilo. Tým oživilo právo poškodenej, resp. jej manžela ako preukázaného opatrovníka k podaniu zmätočnej sťažnosti. Ponevác v tomto prípade ide o prevzatie obžaloby poškodenou stranou ako náhradným súkromným žalobcom (rozhodnutia č. 14 a 21 Trestného poriadku Dra J. Balcara a spol., Kompas 1926, str. 353, 354), platia ustanovenia § 42 tr. p., totiž prevzatie obžaloby — ktoré je dokumentované podaním zmätočnej sťažnosti — sa musí stať v prípade upovedomenia poškodeného o odstúpení verejného žalobcu od zmätočnej sťažnosti, do 8 dní (analogia odst. 1 cit. §u) a nebolo-li odstúpenie oznámené, ako v súdenom prípade, do 30 dní od odstúpenia verejného žalobcu od zmätočnej sťažnosti (odst. 6 cit. §u). Ponevác toto ustúpenie sa stalo 13. marca 1936, mal poškodený, nebyvši o ňom ani dosiaľ upovedomený, možnosť prevziať zastúpenie obžaloby a tedy podať zmätočnú sťažnosť, len do 11. apríla 1936 incl., takže treba považovať jeho zmätočnú sťažnosť, podanú na poštu len 15. apríla 1936, za opozdenú a preto ju v smysle cit. §u odmietnuť. Na veci nič nemení tá okolnosť, že doručenie rozsudku odvolacieho súdu poškodenej, resp. jej manželovi sa stalo len 14. apríla 1936, lebo ustanovenie odst. 2 § 425 tr. p., ktoré nariaďuje toto doručenie, nemá odchylného, resp. žiadneho predpisu o práve poškodeného podať zmätočnú sťažnosť od doručenia rozsudku, resp. o lehote k tomu.

Najvyšší súd vyhovel sťažnosti poškodenej E. M. do tohoto usnesenia krajského súdu, prijal zmätočnú sťažnosť ako včas podanú a poukázal krajský súd v Banskej Bystrici k ďalšiemu pravidelnému pokračovaniu o nej.